

עֲזָרֵי מַעַם הַשָּׁמַיִם עוֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ

סֵפֶר הַזֵּהָר

שִׁחֵבֵר הַתֵּנָא הָאֱלֹקִי רַבָּן שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי זִיע"א

וּבּוֹ: "סֵפֶר הַזֵּהָר", "זֵהָר חֲדָשׁ", "תְּקוּנֵי הַזֵּהָר"

מְנַקֵּד

זֵהָר חֲדָשׁ וְאַתְחַנֵּן

מִבְּאֵר בְּלִשׁוֹן הַקֶּדֶשׁ עִם פְּרוּשׁ מִל וְנִחְמָד לְמַעַן יְרוּץ הַלּוֹמֵד בּוֹ

מִחוּלַק ל- תַתַּק"ס (960) קוֹנְטֵרְסִים
ל"ב כְּרֻכִים שֶׁל ל' חֲלָקִים

כֹּרֶךְ ל' - חֲלָק ד'

קוֹנְטֵרְס 874

מוֹפָץ לֵאל מִטְרוֹת רוּחַ כֹּלל - לְקִירוֹב הַגְּאוּלָּה בְּרַחֲמִים

בְּסִפְרָא דָּא יִפְקוּן בֵּיה מִן גְּלִיתָא בְּרַחֲמֵי

יַחַד שְׁבִטֵי יִשְׂרָאֵל לְסִיּוּם כֹּל סֵפֶר הַזֵּהָר בְּדִקּוֹת סְפוּרוֹת
"קוֹדֶשׁא בְּרִין הוּא אֹרִייתָא וְיִשְׂרָאֵל חַד הוּא"

יֹצֵא לְאוֹר עַל יְדֵי "מִפְעַל הַזֵּהָר הַעוֹלָמִי"

אֲדָר א' תְּשַׁע"א לַפ"ק - בַּעֲיֵה"ק בֵּית שְׁמוּשׁ תּוֹכֵב"א

ואמר חזקיה אמר רבי ירמיה משום רבי שמעון בן יוחאי יכול אני לפטור את כל העולם כולו מן הדין מיום שנבראתי עד עתה ואילמלי אליעזר בני עמי מיום שנברא העולם ועד עכשיו ואילמלי יותם בן עוזיהו עמנו מיום שנברא העולם עד סופו ואמר חזקיה אמר רבי ירמיה משום רבי שמעון בן יוחאי ראיתי בני עלייה והן מועטין אם אלף הן אני ובני מהן אם מאה הם אני ובני מהן אם שנים הן אני ובני הן.

ואפילו בדורנו הפשוט בכל רגע ובכל מקום תוכלו להתקשר לנשמת הרשב"ל¹ - ולזכות לישועות נפלאות, ובוודאי הרשב"י זי"ע יכיר לכם טובה

(זהו כתב בספר פלא יועץ (ערך דובב) וזה לשונו: פירשו רבותינו ז"ל שכל תלמיד חכם שאומרים דבר תורה משמו בעולם הזה שפתותיו דובבות בקבר ויש לו הנאה ונחת רוח כשותה יין קונדיטון, כמו שכתוב בירושלמי מסכת שקלים... כתוב בספרים שפעם אחת היה שמד ונגלה מוהר"מ אלשיך ז"ל בהקיקן, והציל לאחד מתוך ההפיכה, מפני סיבה שהיה לומד ספרו בתמידות, עכ"ל.

[ראה בליקוטים מכתבי הרמח"ל זצ"ל (רבי משה חיים לוצאטו) בענין כותל המערבי, סוד לוז: באדם נשאר עצם אחד בקבר הנקרא לוז, ועליו יבנה הגוף לתחיית המתים. ויש שם גם חלק מן הנפש והיא נק' הבלא דגרמי. כן הוא בבית המוקדש, נשאר הכותל המערבי, וה"ס זה לוז שעליו יבנה הבנין לע"ל, ואותה הקדושה השורה עליו נק' הבלא דגרמי].

ובספר תורה וחיים להר"ח הטוב זי"ע (מערכת חת), כתב: אם אומרים חידושים של תלמיד חכם שכבר בעולם העליון, הרי הוא בא מעולם העליון לאותו מקום כמבואר בוזהר הקדוש (חלק ג' פרשת פנחס דף ר"ב ע"א), וז"ל: שמעו חד קלא דהוה אמור, פנון אתר פנון אתר לרבי פנחס בן יאיר, דאיהו גבייכו, דתנינן דכל אתר צדיקא אתחדש ביה מלי דאורייתא, כד איהו בההוא עלמא, פקיד לההוא אתר ואתי ליה לגביה, וכל שכן כד שראן בגווייה צדיקיא אחרנין, לחדתא בההוא אתר דאמרין מלי דאורייתא, כגוונא דא דהוה אתי רבי פנחס בן יאיר למפקד לאתריה, ואשכח אלין צדיקיא מחדתין מלין דאורייתא, ואתחדש כמלקדמין ההוא מלה דרבי פנחס בן יאיר קמיה.

תרגום הזהיר: שמעו קול אחד שהיה אומר פנו מקום פנו מקום לרבי פנחס בן יאיר, שהוא בא אצלינו, שלמדנו, דבכל מקום שהצדיק חידש בו דברי תורה, כאשר הוא בעולם ההוא (העליון) פוקד לאותו מקום (בעולם הזה) ובא אליו, וכל שכן ששורין בו צדיקים אחרים לקדש אותו מקום, ולומדים שם תורה, כעין זה הנה בא רבי פנחס בן יאיר לפקוד מקומו, ומצא אלו הצדיקים מחדשין דברי תורה ונתחדש אותו דבר תורה שאמר מלפנים, רבי פנחס בן יאיר, עתה מתחדש לפניו כאן.

על ידי הפצת ספריו זוכה לישב במחיצתו בעולם הבא: המדפיס ספרים מממונו להוציא לאור תורה זוכה ויושב במחיצת התלמידי חכמים מחברי הספרים, שהרי על ידו יצא החיבור לעולם, ותרבה הדעת בכל עת, ואילו היה גנוז למקצועות המשכן בירכתיים, לא היו לומדים בו. - ב. והנה אמרו חז"ל

הקדמה לזוהר תתק"ס חלקים - מבצע "יחד כל ישראל"

ישראל הקדושים והטהורים ה'מה כלולים כל ששים רבוא נשמות בתוך ספר הזוה"ק, בדפנת רבינו הקדוש הרמח"ל זי"ע באגרותיו. ולכן כל אחד יטמין עצמו בספר הזוהר הק' במיוחד בדורנו דרא בתראה ודור אחרון. ובזהר (זהר חלק ג' דף קנ"ג): ברעיא מהימנא כתב דהוא "תיבת נח" שמציל מפני המבול הנורא. ולזה תקן הרמח"ל זי"ע דיקבצו את כל ישראל ללמוד זוה"ק ובזה יתבטלו כל הגזרות – ויצמחו הישועות בצמיחת קרן דוד במהרה. (ועין בספר זכותא דרשב"י).

כתב בשדי חמד (מערכת מ' סוף בלל קצ"ח) וז"ל: מצוה שעושים אותה הרבה בני אדם בשתפנות, כל אחד נוטל שכר פאילו עשאה פולה לבדו, ומטעם זה נוהגים כל בית ישראל לעשות חבורת ש"ס ומחלקים הש"ס בין כמה בני אדם, שכל אחד לוקח מסכת אחת, ועושים סיום פעם אחת בשנה, וכן חבורות שחלקו ביניהם ללמוד סדר משניות, ושורת הדין נותנת שיטול כל אחד ואחד שכר פאילו למד הש"ס פולו, עכ"ל. – שמחת סיום ספר הזהר: הרבי רבי ברוך נכד הבעל שם טוב זיע"א, נהג בכל שנה ושנה ביום ל"ג בעומר לעשות סיום ספרי הזהר הקדוש, ואחר הסיום לקח הספר הזהר בידי קדשו ורקד כמה שעות, ואחרי רקודין דקדשה משמחת היום ומשמחת התורה נשק בפי קדשו את ספר הזהר ואמר בזה הלשון, "איך קען דיה, און דו קענסט מיר" [פירוש: אני מפיר אותך, ואתה מפיר אותי]. (טעמי המנהגים).

קריאת גדולי ירושלים בשנת תרפ"א: מעלת למוד הזהר הקדוש אשר הוא מבטל כל מיני פרעניות וגזרות קשות ורעות ומותנא וחרבא ובזה מעלמא... לשקד על למוד הזהר לגמר בארץ ובחוצה לארץ אלף סיומים... וברור כי גם אנשי חוץ לארץ יעלה הלמוד שלהם עם אנשי עיר הקדש במסלת בית קדש הקדשים בסוד כל ישראל ערבים זה בזה, ונכנס לשנה חדשה שנת גאלה וישועה ברחמים על עמו ישראל ועל כל העולם כלו... סיום זהר לעלוי מזל עם ישראל ולבטל כל הצרים אותם עליונים ותחתונים, ויפר עצת אויבינו ויקלקל מחשבותם ולא תעשינה ידיהם תושינה, וישראל ישכן לבטח ונראה בנחמת ציון, ובמהרה יתקיים "וקראתם דרור בארץ אבי"ר.

הלומדים בחבורה – כל אחד כמה דקות ומשתתפים ומתאחדים ברצונם, עולה להם לפולם שלמדו כל הזוה"ק, וכך נוכל בשבע דקות לעשות סיומי זוהר לאלפים, ויתקיים בנו דברי הנביא ישעיה (פרק ס' כ"ב) "הקטן יהיה לאלף" שאפילו בדורנו הנמוך – יוכל להחשב לשר האלף, שסים כל הזוה"ק, ובפלא יועץ (ערך רבים) כתב: וכמה מעלות טובות לתורה דרבים ותפלה דרבים וכל מצוה הנעשית ברבים, הנה כי בן ראוי לכל אדם להתחבר עם יראי ה' וחושבי שמו ולקיים מאמר דוד המלך ע"ה (תהילים קי"ט ס"ג) "חבר אני לכל אשר יראוך". עכ"ל.

על סיום "כל ספר הזהר" בגירסא מצינו מנהג ישראל לעשות אז סעדת מצוה ולפטר בכורים מתענית בערב פסח. (ספר דרך ארץ מנהגי יהודי ארם צובה חלק א' עמוד כ"ז). (ועין בשו"ת פרחי פהונה חלק אר"ח סי' ג')... וממילא כל שכן בלמוד הזוהר

עלינו לשמוח בסיום למודו, שזכות לימוד הזוהר הוא הדבר היחיד להוציאנו מעבדות לחרות כנזכר בזוהר הקדוש, ועוד שהזוהר מלא על גדותיו ממשניות, ובכלל מסכתות נחשב, וזה הוא בכלל סעודת מצוה, עת"ד.

ובספר תולדות קול יהודה (אות ל"ג) איתא עובדא: דפעם אחת ביומי דאב קודם הצום עשה סעודת סיום ואכלו בשר, ושאלו אותו על מה עשה סיום, והשיב כי סים את הספר הקדוש עשרה מאמרות להרמ"ע מפאנו ז"ל, וכן במנהגיו (שם אות קכ"ט), פעם אחת במוצאי תשעה באב אכל בשר, ואמר שיש לו סיום על ספר פרי עץ חיים (להאר"י הקדוש), ע"כ. ובספר סוד ה' מבאר: ועל פי דברי הפסא מלך והבן איש חי ועודו – מעלת הלמוד בזוה"ק, שהלמוד ממש נתהפך לאיש חדש וטהור, ומתמלא שמחה בכל רגע בלומדו, ובוודאי בסיים כל חלק, כמו ספר התיקונים, זהר על התורה, וזוהר חדש, עלינו לשמוח ולעשות סעודה גדולה על כל חלקי הזוהר ובוודאי על האדרא הקדושה שבלמוד האדרא הקדושה זוכה שהרשב"י בכבודו ובעצמו בא מעטר כמלך ויושב ומקשיב בקולו בשלומד האדרא.

כתב המקבל הקדוש רבי אברהם אזולאי זי"ע א זקנו של החיד"א בשם המקבל הרב אברהם גלאנטי זי"ע, בספרו "אור החמה" על ה"אדרא דמשפנא" (שבפרשת משפטים דף קכ"ג ע"ב), וזה לשון קדשו: אפילו עוד היום אחר שנפטר רשב"י מבינינו, כל זמן שאנו עוסקים בדברי האדרא, "אתער" בא רבי שמעון מעטר כמלך בעטרותיו בראש, ויושב בגון, עכ"ל. האם יש שמחה גדולה מזו, על פן ראוי לעשות סעודת מצוה. ובוודאי כאשר יבקש ויתפלל בזכות הרשב"י תתקבל תפלתו ותעשה בקשתו, ומבאר בכתבי האר"י (שער הפסוקים, שיר השירים): "היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני": ראשי תבות ח' בירים מ' קשיבים ל' קולך ה' שמיעני, הוא חמלה, כמו שדרשו בזוהר בפרשת שמות (דף י"ב ע"ב), על פסוק והנה נער בוכה ותחמל עליו וגו', והבן זה, עכ"ל. ובזהר שם בארו שהשכינה חומלת כאשר חוזרים בתשובה, שקודם קטרגה מדת הדין על בטול תורה, וכאשר חוזרים בתשובה ומתקנים, מיד חומלת השכינה הקדושה, ונשמעת התפילה ועל דרך דברי האר"י כאשר משתף עצמו עם הציבור בלמודו, אז מעורר את השכינה הקדושה לחמל עליו ולשמע תפלתו ולעשות בקשתו לטובה. ובאור החיים הקדוש כתב דגואל הראשון הוא גואל האחרון כמו שאמרו בזוה"ק מ'ה ש'היה היא – ראשי תבות משה – שיהיה, שהוא הגואל האחרון. (אפשר לרמוז דהרשב"י נשמת משה ובזכותו נגאל), ואין משה רבינו ע"ה מוסר התורה רוצה לגאול עם של בטלנים, עת"ד האור החיים הקדוש זי"ע א. ובזוה"ק קראו למי שלא לומד סודות התורה ולכלל הפחות למוד בקריאה זוה"ק, עם הארץ, ובגללו מתעבב הגאולה רח"ל. על פן פלנו צריכים להתחזק ולהתאחד בלמוד הקדוש הזה. וברוך ה' שזכינו בדרךנו להתחבר כלל ישראל עם "מפעל הזוהר העולמי" העובד ללא לאות ללא מטרות רוח, ולוקח על שכמו משא ועול החובות למען הקים השכינה הקדושה ולשמח לאבינו שבשמים – על פן אחי! כל אחד יכלל בלמוד הנשגב הזה למען פדות השכינה הקדושה ולמען פדות נפשנו ופדות עמו ישראל בקרוב בימינו ברחמים, אכ"ר.

תפלה קדם למוד האוהר הקדוש

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקדשה ובהשתחויה, שקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול כזה. על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מבדילים בינינו לבייך. ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכוננו לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח ניחוח. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל פחינתנו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. כמאמר נעים זמירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותרונה: (קבלה מהאר"ל)

לשים יחוד קודשא בריה הוא ושכינתיה, בדחילו ורחימו, ורחימו ודחילו, ליחדא שם יוד בן"י בוא"ו בן"י ביהודא שלים, על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל לאקמא שכינתא מעפרא, ולעלוי שכינת עויגו אם הבנים שמחה. הריני מקשר עצמי בלימוד הקדוש הזה בנשמות כל התנאים והצדיקים הפתובים בזוהר הקדוש ובראשם התנא האלוני רבי שמעון בר יוחאי ורבי אלעזר בנו. ועל ידי זה תתקיים תפלת דוד המלך עליו השלום (תהלים סא, ד-ה) פי היית מחסה לי מגדל עז מפני אויב. אגורה באהלה עולמים אחסה בסתר כנפיה סלה. ואזפה שבלמודינו זה יהיו שפתותיהם דובבות בקבר, למען שמו באהבה לעשות נחת רוח ליוצרנו ולעשות רצון בוראנו. ובהדין ספרא ספר האוהר, יפקון ישראל מן גלותא ברחמי, יראה אל עבדיך פעלה והדרך על בניהם. ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו, ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו (תהלים צ, טז-יז). (סוד ה')

[תפלה לרפואות וישועות]

הריני מקבל עלי מצות עשה של ואהבת לרעה פמוה, והריני אוהב כל אחד מבני ישראל כנפשי ומאדי, והריני מזמין את פי ללמוד בספר הזוהר הקדוש לזכות ... כב"פ (וכאן יפרט בקשות) [לרפואת...] [ישועת ...] [לבנים ...] השם ישלח דברו יחזקהו וירפאהו ברפואת הנפש ורפואת הגוף ברמ"ח אבריו ושם"ה גידיו בתוך שאר חולי ישראל ויארץ ימיו ושנותיו בנעימים] [ויזשיעהו בדבר ישועה ורחמים ...] אמן סלה.

נשמת הרשב"י

ותושפעו ממקור הברכות, שכידוע שהזוהר הקדוש מגן ומציל מכל הצרות ומונע פגועים ואסונות.

כתוב במשנה באבות (פרק ג א): "עקבא בן מהללאל אומר, הסתפל בשלשה דברים ואין אתה בא לידי עברה. דע, מאין באת, ולאן אתה הולך, ולפני מי אתה עתיד לתן דין וחשבון, לפני מלך המלכים הקדוש ברוך הוא".

שואלים המפרשים מה זה דין ומה זה חשבון? ומבארים דין זה על העברה וחשבון זה על זמן העברה שהיה יכול לעשות מצוה וללמד תורה.

דועים דברי חז"ל הקדושים: (יומא דף פ"ו ע"ב) תשובה מיראה מהפכת זדונות לשגגות, ותשובה מאהבה זדונותיו נהפכים לזכיות. והעצה היחידה להנצל מהחשבון היא תשובה מאהבה, ואחד מיסודי התשובה זה קבלה לעתיד.

מורי ורבותי!!! איך אפשר לתקן, ואיך אפשר להפך שעה אחת למאות מליוני שעות של תורה?, ובמה יתרצה תשובתנו לתשובה מאהבה?, ומה נקבל על עצמנו כדי לזכות בדין וחשבון?

"על כן יאמרו המשלים באו חשבון תבנה ותכונן עיר סיחון: כי אש יצאה מחשבון להבה מקרית סיחון אכלה ער מואב בעלי במות ארנן: (במדבר כ"א – כ"ז-כ"ח), ובגמרא בבא בתרא (דף ע"ח ע"ב): א"ר שמואל בר נחמן א"ר יוחנן מאי דכתיב על כן יאמרו המושלים וגו' המושלים אלו

במסכת יבמות (דף צ"ו ע"ב) שפתותיו דובבות וכו' כדאיתא שם, ולפי זה הגורם שיהיה החכם חי אחרי מותו, גם הוא זוכה ויושב במחיצתו, שהרי הוא גרם להחיותו, ואין ספק כשהוא בא לעולם הבא, החכם בעצמו עם סיעת מרחמודי יוצאין לקראתו לקבל פניו. (הגאון מהר"א איסטרוולס בספרו בן אברהם פרשת וישלח דף כ"ג ע"ב). (וכן שמעתי דבר אמרה רבי יהודה חסיד ז"ע).

הספר של הצדיק הוא נשמת הצדיק: בחלום וכו' עיין שם, ונא לעיין בהסכמת הגה"צ מהרי"ח זוננפלד זכותו יגן עלינו אמן, לספר "צדקה ומשפט", אודות הוצאה לאור. (ראה עוד מהרי"ח פלאגי זצ"ל בספרו "תורה וחיים", מ"ע ס' אות ר"ז). גם האדמו"ר מסאדיגורא זכותו יגן עלינו אמן, מביא שהציון להצדיק הוא בשביל הגוף והנפש, והספר של הצדיק הוא לנשמת הצדיק.

בִּיה קִיּוּמִין לְמִשְׁחַתָּא לְעִילָא וְתַתָּא. מֵאן דְּזָכִי בְּהַאי, וַיִּדַע בִּיה, זָכָה
לְמַנְדַּע בְּחֻכְמַתָּא דְּמֵאֲרִיָּה, זַפְּאָה חוּלְקִיָּה בְּהַאי עֲלָמָא וּבְעֲלָמָא דְּאֲתִי.
דָּא מִשְׁחַתָּא לְרָזָא דְּמֵהִימְנוּתָא, קוּ הַמְדָּה אורְכָא וּפּוּתִיָּא בְּשִׁיעוּרָא.
עוּמְקָא וְרוּמָא בְּשִׁיעוּרָא. עֵיגוּלָא וְרַבּוּעָא בְּשִׁיעוּרָא. כִּלְא סַחְרָא
מִשְׁחַתָּא חָדָא. כִּל נְהוּרִין, וְכִל רִזִּין, לֹא סַלְקִין, וְלֹא נַחְתִּין, וְלֹא מִתְּפַשְׁטִין,
אַלָּא בְּמִשְׁחַתָּא דָּא. בַּר לְעִילָא לְעִילָא, דְּלִית שִׁיעוּרָא, וְלֹא קִיּוּמָא בְּהַאי
לְאַסְתְּפֵלָא וּלְמַנְדַּע.

כָּר שִׁיעוּרִין וְכִל מִשְׁחַתִּין הוּא כִּלִּיל לֹון, וְכוּלָּא אֲתַפְּלִיל בִּיה. קוּ הַמְדָּה,
אִינוּן גְּוונִין דְּאַצְטַבְּעוּ בִּיה, וְקִיּוּמִין בִּיה, אֲתַפְּשְׁטוּ. וְכַד אֲתַרְבִּיאוּ,
סַלְקִין וּמִתְּפַשְׁטִין לְאוּרְכָא וּלְפּוּתִיָּא וְעוּמְקָא וְרוּמָא. וְאִיהוּ סַלְקָא וּמִדִּיד
לְכִלָּא בְּמִשְׁחַתָּא חָדָא. שְׂאֲרִי מְלַעֲיָלָא מֵאַתֵּר דְּשְׂאֲרֵי שִׁיעוּרָא, עַד סוּף
דְּרַגִּי מֵהִימְנוּתָא.

תַּרְעָא קַדְמָאָה, שִׁירוּתָא דְּשְׂאֲרֵי טְמִירָא דְּטְמִירוּ, וְהַאי נְצִיצוּ אֲתַרְבִּי
וְנְצִיץ, דְּלֹא אֲתַגְּלִיָּא וְלֹא אֲתִידַע, עַד דְּמְטִי לְרַעוּא דְּרַעוּין, וּמִתְּפַן
אֲתַגְּלִיָּא וְלֹא אֲתַגְּלִיָּא, עַד דְּקָשִׁיר קְשָׁרִין לְמִשְׁחַתָּא, כְּגוּוּנָא דְּאִיהוּ
מִדִּיד, הַכִּי אֲתַרְבִּיאוּ וְסַלְקִין לְכִל סֵטֵר, קְשָׁרָא דְּנַעֲיִץ מִתְּפַן, וְשְׂרָאן קְשָׁרִין.
וְהוּא קְשָׁרָא קַדְמָאָה, תַּלְתָּא אֲלִפִי עֲלָמִין קְשִׁירִין בִּיה. חַד עֲלָמָא סַלְקָא
לְעִילָא, וְחַד נַחְתָּא לְגַבִּיָּה, וְחַד נַחְתָּא לְתַתָּא מְנִיָּה, דְּאִיהוּ דְּקִיקָא
מְפִלְהוּ. בִּין עֲלָמָא וְעֲלָמָא אֲלֵף עֲלָמִין. עֲלָמָא תַּתָּאָה מְפִלְהוּ, אֲרַפִּיָּה
אַלֵּף אַמִּין.

וְחַמֶּשׁ זְרִתִין אֲתַפְּלִילוּ בְּהַאי קְשָׁרָא. וְהַאי קְשָׁרָא, אורְכִיָּה תַלְתָּא אֲלִפִי
עֲלָמִין וְחַמֶּשׁ אַצְבָּעָאן. פּוּתִיָּה, תַלְתָּא אֲלִפִי עֲלָמִין.

וְכִלָּא אֲתַקְשָׁר בְּעִיגוּלָא. עֵיגוּלָא דְּסַלְקָא וְנַחְתָּא. בְּעִיגוּלָא חָדָא שִׁית
אֲלִפִין עֲלָמִין לְגוּ מְעִיגוּלָא חַד. וְהַאי קְשָׁרָא כִּלִּיל כִּלָּא. הַאי קְשָׁרָא
קַדְמָאָה, קִיּוּמָא נְעִיץ מְהֵבָא, וְאַתְּפַשְׁטוּ קְשָׁרִין וּמִדִּידִין.

מֵהַאי קְשָׁרָא, שְׂאֲרֵי קוּ הַמְדָּה לְאַתְּפַשְׁטָא, מְדִיד אֲלֵף דְּאִיהוּ עֵיזְקָא חָדָא,
וְאַלֵּף דְּאִיהוּ עֵיזְקָא חָדָא, לְאַתְּאֲחָדָא דָּא בְּדָא. וְאַלִין עֵיזְקָא אִינוּן
מֵאַתָּן אֲלֵף עֲלָמִין, דְּכִסִּיף בְּהוּ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. וְאַלִין עֵיזְקָא אֲתַאֲחָדָן
דָּא בְּדָא.

בִּין עֵיזְקָא וְעֵיזְקָא, חַמֶּשׁ מָאָה אֲלֵף עֲלָמִין. וְאַלִין דְּפִתְחֵי תַרְעִין לְכִל
סֵטֵר. בִּין עֲלָמָא וְעֲלָמָא טַפְּח. עֵיזְקָא תַנְיִינָא, רַב מִחֲבִירְתָּהּ בְּמִשְׁחַתָּא
דְּקְשָׁרָא קַדְמָאָה דְּכִלָּא.

מִהֶכָּא אֲתַפְּשֵׁט לְתַתָּא, וּמְדִיד קוּ הַמְּדָה תְּלַת זְרֵתִין פְּשִׁיטִין בְּלֹא קִשְׂרָא.
(ארכא) אֲתָרָא דִּיהוּא זְרֵת שְׁתִּין רַבּוּא עֲלָמִין.

בְּהַאי זְרֵת אֲתַתְּקֵנוּ שְׁמַיִם, בְּרִזָּא דְשְׁתִּין רַבּוּא עֲלָמִין. וְכַל עֲלָמָא וְעֲלָמָא
כְּלִילָא בְּאַרְבַּע אֲלָפִין עֲלָמִין אֲחֲרָנִין. הֵדָּא הוּא דְכְּתִיב, (ישעיה מ"ב)
וְשְׁמַיִם בְּזֵרֵת תִּפְּן. אֲתַפְּשֵׁט ק"ו הַמְּדָה, וְאֲתַתְּקֵן בְּמְדִידוּ תְּרִין זְרֵתִין,
וּפְלָגָא, וּפְלָג פְּלָגָא, בְּלֹא קִשְׂרָא.

כִּרְ מִשְׁחַתִּין אֲלִין דִּהַאי (דף ע"ט א) סְטָרָא, דְקִיּוּמָא בְּקוּ הַמְּדָה, מִשְׁחַתָּא
חָדָא לְרִיבּוּעָא כְּלֹא, וְלֹאוּ הֵכָּא לְעִיגוּלָא. וּמִשְׁחַתָּא דְקִיּוּמָא בְּק"ו
הַמְּדָה, אִיקְרִי מִשְׁחַתָּא דְרִיבּוּעָא. בְּהַאי מִשְׁחַתָּא קִיּוּמָא כְּלֹא וְאֲתַקְּיִים.
עוּמְקָא דְרִיבּוּעָא דָּא, חֲמִשִּׁין זְרֵתִין, לְאֲתַתְּחָא לְחֲמֵשׁ סְטָרִין. רוּמָא
חֲמֵשׁ. וְעַד הֵכָּא קִיּוּמָא מִשְׁחַתָּא דְרִיבּוּעָא. וְהֵכָּא קִיּוּמָא קִשְׂרָא
לְקִיּוּמָא, קִשְׂרָא קְדָמָא, דְּאִיהוּ שִׁירוּתָא דִּהַאי, אִיהוּ קִיּוּמָא (סיומא). קִיּוּמָא
קוּ הַמְּדָה בְּמְדִידוּ דְמִשְׁחַתָּא, וְעַד הֵכָּא תְּרַעָא קְדָמָא לְקִיּוּמָא.

אֲשְׁתַּבַּח קוּ הַמְּדָה, בְּמִשְׁחַתָּא דָּא דְרִיבּוּעָא בְּכַל סְטָרוֹי, שְׁבַע מְאָה אֶלְף
עֲלָמִין, וְשִׁבְעָה טְפָחִים, וְחֲמֵשׁ זְרֵתִים, וּפְלָגָא, וּפְלָג פְּלָגָא.
עוּמְקָא וְרוּמָא חֲמִשִּׁין וְחֲמֵשׁ זְרֵתִין.

הֵכָּא אֲשְׁתַּכְּלִלוּ קוּ הַמְּדָה בְּמִשְׁחַתָּא חָדָא. מִשִּׁירוּתָא דְקִשְׂרָא קְדָמָא,
עַד סִיּוּמָא דְמִשְׁחַתָּא דְנָא דְרִיבּוּעָא. הֵכָּא מִשְׁחַתָּא חָדָא לְקִיּוּמָא
חַד. וְהַאי אִיקְרִי מִשְׁחַתָּא עֵילָא, קִיּוּמָא סְתִימָא, קִשְׂרָא קְדָמָא,
וְרִיבּוּעָא דָּא קִיּוּמָא דְרִזָּא יְהו"ה, שְׁמָא קְדִישָׁא עֵילָא, כְּלָלָא דְקִשְׂרָא
קְדָמָא, וּמִשְׁחַתָּא דְרִיבּוּעָא דְסִלְקֵי גוּ מִשְׁחַתָּא, בְּרַעוּתָא דְסְתִימוּ עַד אֵין
סוּף.

וְעַד הֵכָּא קִיּוּמָא חָדָא עֵילָא סְתִימָא. מִהֶכָּא אֲתַפְּשֵׁט קוּ הַמְּדָה, וּמְדִיד
גוּ גְוונִין דְקִיּוּמִין בְּקִישׁוּרָא חָדָא, כְּלִילָא חָדָא. קוּ הַמְּדָה אֲתַגְּלִיָּא,
וְקִיּוּמָא בְּנְצִיצוּ דְנְהִיר, וְכַל גְּוונֵי קִיּוּמִין בִּיה.

קִשְׂרָא תְּנַיִנָּא. קוּ הַמְּדָה שְׁאֲרִי, וְאֲתַגְּלִיָּא בְּתִרְסָר קִשְׂרִין עֵילָאִין, וּמֵאֲתָן
וּתְלָתִין וְשִׁית קִשְׂרִין אֲחֲרָנִין דְקִיקִין. אֲלִין תְּרִיסָר קִשְׂרִין עֵילָאִין,
קִיּוּמִין גוּ קִשְׂרָא קְדָמָא סְתִימָא וְרִבּוּעָא, וּמִתְקִשְׂרָאִין וְאֲתַחְדָּאִין בְּהוּ.
וּמִתְאֲחָדָאִין וּמִתְקִשְׂרִין בְּאֲלִין אֲחֲרָנִין. וְכַד מִסְתַּכְּלִין מְלִין, כּוּלָּא אִיהוּ
מִשְׁחַתָּא חָדָא.

וְקִשְׂרָא קְדָמָא מֵאִינוּן תְּרִיסָר, אֲלִין אִינוּן דְקִיּוּמִין בְּמִשְׁחַתָּא, בְּגִין
דְמִתְפְּשֵׁטִי יְתִיר. וְכַל אִינוּן אֲחֲרָנִין, מִתְפְּשֵׁטִין הֵכִי, אֲלֹא אֲלִין

דְּבָקִין דָּא עִם דָּא, וְכִלְיָן דָּא עִם דָּא. וּבִקְוֵי הַמְּדָה, קְיָיְמִי כְּלָהוּ כְּחֵדָא,
כְּלָלָא חֵדָא, לְמַשְׁיחָא חֵדָא.

הָאִי קְשָׂרָא, כְּגוּוּנָא דְקְשָׂרָא קְדַמְמָה אִיהוּ, וְשִׁיעוּרָא דִּילֵיהּ, וְאוּרְפֵיהּ
וּפּוּתֵינֵיהּ, כְּהֵוּא גְוּוּנָא מִמֶּשׁ, בַּר דְּהָאִי בְּאַתְגְּלֵינָא, וְהֵוּא קְדַמְמָה
נְעִיץ דְלָא אַתְגְּלֵינָא.

קְשָׂרָא תְּלִיתָא, קְשָׂרָא דָּא אִיהוּ קְדַמְמָה, וְדָא מְשַׁנְיָא מְכַל אִינוּן גְּוּוּנִין,
וְדָא אִיהוּ קְשָׂרָא וּגְוּוּן יְתִיר, דְּהָא וְאִיהוּ קָאִים לְמַשְׁחַתָּא
לְאַתְפְּשָׁטָא.

שְׂאֲרֵי קוֹ הַמְּדָה, וּמְדִיד בְּאֵלִין תְּרִיסַר קְשָׁרִין. תְּלַת קְשָׁרִין מִיְנֵיהּ עִילְאִין,
דְּקִימִין לְמַשְׁחַתָּא בְּהֵוּא מְדִידוֹ דְּמְדִיד, וְאַסְגֵי אַרְפָּאן דִּיוּמִין
כְּכּוּלָּא. וְסִימֵן דָּא חו"ל. רְזָא דְכְּתִיב, (איוב כט יח) וְכַחֲלוֹ אַרְבָּה יָמִים. וְהָא
אוֹקִימָנָא.

מְדִיד אֶלְפָּה, וְשְׂאֲרֵי מְרִישָׁא דְעֻזָּא דְלַעֲיָלָא, דִּיוּקְנָא רְזָא דְאָדָם. מְדִיד
כְּרִישָׁא, לְאַתְפְּשָׁטָא לְתַתָּא בְּאוּרְכָא.

הֵוּא רִישָׁא שְׂאֲרֵי מְלַעֲיָלָא, וּמְדִיד בְּעִיגוּלָא, לְתַרִין סְטָרִין. סְטָרָא חֵדָא
תְּלַת מָאָה זְרֵתִין, וּפְלָגָא, וְחַד שְׁלִישׁ. סְטָרָא דָּא קְיָיְמָא בְּחַמֶּשׁ
מְזֻלְגִין, דְּעִיילֵי לְסְטָרָא תְּנִינָא, וּמְתַדְבְּקֵן אֵלִין בְּאֵלִין. וּמַשְׁחַתָּא דְאֵלִין
מְזֻלְגִין דְּעִיילֵי דָּא בְּדָא, תְּלַת מָאָה טְפָחִים, וְחַד זְרֵתָא וּפְלָגָא. מְתַדְבְּקֵן
אֵלִין בְּאֵלִין, לְקְשָׂרָא סְטָרָא דָּא בְּסְטָרָא תְּנִינָא.

סְטָרָא תְּנִינָא, מְדִיד בּוּצִיצָא בְּאַתְפְּשָׁטוּתָא, וְאַתְעֵבִיד מַשְׁחַתָּא תְּלַת מָאָה
זְרֵתִין, וּפְלָגָא, וְחַד שְׁלִישׁ, כְּהֵוּא סְטָרָא קְדַמְמָה. אֲשַׁתְּפַח עִיגוּלָא
דְּרִישָׁא דָּא, שִׁית מָאָה וְחַד זְרֵתִין, וְתַרִין שְׁלִישִׁים. מַשְׁחַתָּא דְאִינוּן מְזֻלְגִין,
שִׁית מָאָה טְפָחִים וְתַלַּת זְרֵתִין.

דָּא הוּא עִיגוּלָא דְרִישָׁא, דְּאִיתְפְּשָׁט בּוּצִיצָא וּמְדִיד לְתַתָּא, לְאוּרְכָא
אֲשַׁתְּפַח בְּהֵוּא בּוּצִיצָא בְּמְדִידוֹ, (נ"א בּוּצִיצָא כְּהָא מְדִידוֹ) שִׁית מָאָה אֶלְפִין
עֲלָמִין, וְשִׁתִּין רַבּוּא אַחֲרָנִין. דָּא אִיהוּ אַתְפְּשָׁטוּתָא דְּבוּצִיצָא, לְמֵיעֵבֵד
מַשְׁחַתִּין לְעִיגוּלָא וְאוּרְכָא. וְהֵכָא אִיהוּ קְשָׂרָא חֵדָא לְתַתָּא, וְקְשָׂרָא לְעִילָא.
קוֹ הַמְּדָה, מְדִיד אֶלְפָּה. וְשְׂאֲרֵי מְעוּמְקָא דְּגוּפָא לְגוֹ, וְאַתְפְּשָׁט בּוּצִיצָא,
וּמְדִיד לְאוּרְכָא בְּעוּמְקָא. וְקִשְׁר חַמֶּשׁ מָאָה אֶלְפִין עֲלָמִין בְּמַעוּי לְגוֹ.
כְּמָה דְאֵת אָמַר, (שה"ש ה יד) מַעוּי עֶשֶׂת שָׁן מַעֲלַפְת סְפִירִים.

מַעֲלַפְת, דָּא הִיא בּוּצִיצָא, עַד דְּלָא אַתְפְּשָׁט, דְּאִיהִי מַעֲלַפְת לְאַתְפְּשָׁטָא,
וְלְמֵיעֵבֵד מְדִידוֹ, וְדָא אִיהוּ מְדִידוֹ דְּבוּצִיצָא בְּהָאִי סְטָרָא, רוּמָא

ופותיאי. ברזא דנפיק מבוציצא אתפשטותא חדא, דאיהו רומא ופותיאי, תלת מאה אלפין זרתין, לאתפשטא בתלת מאה עלמין. ובין עלמא ועלמא, תלת מאה אלף טפחים. וכלהו קיימי ברומא ופותיאי, ברזא דבוציצא דקרדינותא. וקיימא האי בשית סטרין, אלין שית סטרין דעלמא, דכלהו קיימין בהאי בוציצא, באתפשטותא דא.

והבא אתקשר קשרא חדא לתתא, וקשרא חדא באמצעיתא, וקשרא חדא לעילא. אתקשרו אלין תלתא קשרין, באתר דא בבוציצא. אשתבח

בוציצא דא, ברזא דלעילא ואמצעיתא ותתא, למיעבד משחתא.

תלת קשרין אלין אתקשרין בבוציצא, וקיימא אלין תלתא בסטרא דאורפא, ואלין עבדין תלתא אחרנין, בסטרא דאורפא.

אלין תלת קדמאי, קיימי גו משחתא, כל קשרא וקשרא, קאים במשחתא, שית מאה אלף עלמין, ושית זרתין, ושית טפחים. וכלהו קיימין בקיימא.

אשתבחו תלת קשרין קדמאי, דאינון תמני סרי מאה אלפי עלמין, ותמני סרי זרתין, ותמני סרי טפחים. ודא איהו רזא דבוציצא בסטרא דא. וכן פגוונא דא קיימין תלת קשרין אחרנין.

ובלא קיימא ברעותא דמשחתא דבוציצא, דסלקא עד אין סוף. משחתא דבוציצא אתפשטת מקשרין אלין, וסליק וקשיר כלא בקישורא חדא גו משחתא בשלימו חדא. אתהדרת אתפשטותא, וקיים גו רומא ועיגולא ורבוועא, וסליק וקשיר לעילא חד (דף עא ע"א) קשרא. לבתר נחית וקשיר לתתא קשרא חדא, וקיים כלא.

אשתבח רזא דבוציצא, בכל הגי קשרין, ובכל הגי מדידין, משחתא חדא, וקשרא חדא. וההוא קשרא פד סלקא וקשיר חד קשרא, עביד משחתא, וקאים בקיימא, ונעיץ נעיצו דמהימנותא. פד נחית וקשיר חד קשרא עביד משחתא וקאים בקיימא ונעיץ נעיצו דמהימנותא. רבוועא קיימא על עיגולא, ועיגולא על אורפא, ואורפא על עומקא, ועומקא על רומא, ורומא על פותיאי. וכלא ברזא דבוציצא, למיעבד מדידו.

קיימא בוציצא, ואהדר לאתפשטא כמלקדמין, פד קשיר קיימא זמנא חדא איהו מעולפת, בזמן דאיהי מעולפת, פדין רשים פל גוונין באינון אתרין דאתחזיין, חיור וסומק וזרוק ואוכם. ואלין אינון ארבע גוונין, דאתקינת בוציצא, ואנהירת בנהירא דנעיץ ונפקא, ודא הוא מעולפת ספירים, ספירים דנהירין.

אֶתְהַדְרֶת בּוֹצִיֵצָא וְאֶתְפְּשֻׁטת כְּמִלְקֵדְמִין, וְנָטָה קוֹ וְעֵבִיד מְדָה. וּמְדִיד אֶלֶף
לְסֹטֵר דָּא, וְאֶלֶף לְסֹטֵר דָּא, וְכֵן לְאַרְבַּע סְטָרִין. לְקַבֵּל קִיּוּמָא
דְּאַתְוּוֹן יְהוּ"ה, דְּאִינוּן אַרְבַּע אֶתְוּוֹן. אֶתְפְּשֻׁטת בּוֹצִיֵצָא, וּמְדִיד גּוֹ גּוֹוִינִן
לְקִיּוּמָא, בְּנִצִּיצוֹ, לְאוֹרְכָא וּלְרוּמָא וּלְעוּמְקָא וּלְפּוֹתֵיָא. נִצִּיצוֹ דְיִמִּינָא
בְּגוּיִן חִיּוֹר, בְּרָזָא דְבוֹצִיֵצָא בְּמִשְׁחָתָא.

כְּהָהוּא פְּשִׁיטוֹ דְּגּוֹוִינִן, קִיּוּמָאן בְּמִדִּידוֹ לְאוֹרְכָא, לְעִילָא, וְתַתָּא, שְׁבַע
מָאָה אֶלֶף עַלְמִין, וְשִׁית מָאָה וּתְלִיסַר זְרֵתִין. וְכֵן בְּכָל אִינוּן
סְטָרִין, בְּכָל אִינוּן גּוֹוִינִן.

כִּד מְדִידוֹ דְּהָהוּא גּוּוֹן אוּכְס, דְּקִיּוּמָא בְּגִרְיעוּתָא, לְאַתְחַבְּרָא בְּגוּיִן חִיּוֹר,
וְכִד מִתְחַבְּרִין אֵלִין תְּרִין גּוֹוִינִן בְּחָדָא, כְּדִין אִינוּן מִשְׁחָתָא חָדָא.
אֲשַׁתְּכּוּ אֵלִין גּוֹוִינִן בְּמִדִּידוֹ דְּמִשְׁחָתָא, לְאַרְבַּעַה סְטָרִין דְּגּוֹוִינִן, תְּמַנְגָא
וְעֶשְׂרִין אֶלֶף עַלְמִין, וְאֶלֶף וּמֵאָתָן וְאֶלֶף וּמֵאָתָן, מֵהָאֵי סְטָרָא וּמֵהָאֵי
סְטָרָא, וּתְרִיסַר זְרֵתִין.

עַד הֵכָא פְּשִׁיטוֹ דְּרָזָא דְבוֹצִיֵצָא לְעִילָא, בְּמִדִּידוֹ בְּכָל סְטָרִין, לְאוֹרְכָא
וּפּוֹתֵיָא, לְעוּמְקָא וְרוּמָא. בְּהַנִּי אַרְבַּע, קִיּוּמִין כָּל מִשְׁחָתִין, בְּרָזָא
דְבוֹצִיֵצָא, וְאַתְקַנָּא לְקִיּוּמָא תְּדִיר בְּקִיּוּמָא, גּוֹ רְעוּתָא, וְאַתְפְּשֻׁטוּתָא דְּלַבָּא,
וּמוּחָא, וְרוּחָא. מֵאֵן דְּבַעֵי לְמִיעֵבַד מְדִידוֹ בְּשִׁיעוּרָא דָּא, וּלְנִטְלָא בּוֹצִיֵצָא
דְּקֶרְדִּינוּתָא בִּידֵיהּ, וְלְאַתְפְּשֻׁטָא בִּיהּ בְּכָל הַנִּי סְטָרִין, וְעֵבִיד מִשְׁחָתָא דָּא.
זְכָאָה חוּלְקִיָּה, דְּכָל רִז לֹא אֲנִיס לִיהּ, וְכָל מְלָה דְּחֻכְמָתָא עִילָאָה לֹא
יִסְתַּלַּק מִנֵּיהּ. עַד הֵכָא קִיּוּמָא בּוֹצִיֵצָא בְּרָזָא דְּחֻכְמָתָא עִילָאָה.

אֵלִין קְשָׁרִין עִילָאִין דְּקִיּוּמִין בְּבוֹצִיֵנָא דְּקֶרְדִּינוּתָא, אִינוּן שִׁיבְסָרֵי קְשָׁרִין.
בְּאֵלִין שִׁיבְסָרֵי קְשָׁרִין, קִיּוּמָא רָזָא דְּמִשְׁחָתָא, וּלְנִטְלָא מְטַלְנִין,
וְאַתְפְּשֻׁטוּתָא דְבוֹצִיֵצָא, בֵּין קְשָׁרָא וְקְשָׁרָא, לְסְטָרָא דָּא וּלְסְטָרָא דָּא.
וְכִלְהוּ שְׁבָסְרֵי קְשָׁרֵי, כִּלְהוּ קִיּוּמִין בְּכָל מִשְׁחָתִין, דְּאוֹרְכָא וּפּוֹתֵיָא
וְעוּמְקָא וְרוּמָא. מְקְשָׁרָא דָּא לְקְשָׁרָא דָּא, קִיּוּמִין כִּלְהוּ רִזִּין בְּכָל מִשְׁחָתִין.
וְאִינוּן קְשָׁרִין תְּלִיסַר, וְכָל אִינוּן אַחַרְנִין, כִּלְהוּ קִיּוּמִין בְּכָלְלָא חָדָא (דא),
וְכִלְהוּ בְּרָזָא חָדָא (דא), לְקַבֵּיל אַרְבַּע אֵלִין דְּקְאֻמְרֵי, וְלְקַבֵּיל אַרְבַּע
גּוֹוִינִן, וְלְקַבֵּיל רָזָא דְאַרְבַּע אֶתְוּוֹן.

מִכָּאֵן וְלְהִלָּאָה אֶתְפְּשֻׁט בּוֹצִיֵצָא, וְקִיּוּמִין קְשָׁרִין אַחַרְנִין בְּבוֹצִיֵצָא,
לְמִיעֵבַד מִשְׁחָתִין אַחַרְנִין, בְּרָזָא דְתִלְת שְׁמָהָן. וּמִנֵּיהּ קִיּוּמִין תְּרִי
שְׁמָהָן לְבוֹצִיֵצָא גּוֹ מִשְׁחָתָא. וְאִינוּן תִּלְת שְׁמָהָן דְּקְאֻמְרוֹ, אִינוּן יְהוּ"ה
אֶלְהִינוּ יְהוּ"ה. אֲשַׁתְּאֲרוּ תְּרִין שְׁמָהָן לְבוֹצִיֵצָא, וְאִינוּן יְהוּ"ה אֶלְהִינוּ.

השָׁתָא בְּבוּצִיבָא דָא, אִיהוּ מְשַׁחְתָּא דְלָא עִמִּיק גּוּ עוּמְקָא, וְקִימָא רִז
דָא בְּאִמְצָעִיתָא. הַשְׁתָּא בּוּצִיבָא דִּהִיא מְעוּלְפָת, אַתְּפִשְׁטת בְּתֵלַת
סְטְרֵי דְרִזָּא, לְמַעַבְד מְשַׁחְתִּין. הֵכָא קִימָא בּוּצִיבָא וְאַתְתַּקְנַת. בְּגִין דְּהֵכָא
אִיהוּ מְשַׁחְתָּא אַחְרָא, בַּר מְאִינוּן מְשַׁחְתִּין.

תִּיקוּנָא דְבוּצִיבָא דְאַתְתַּקְנַת, עַד לָא אַתְּפִשְׁטת, אַתְתַּקְנַת מְגוּ טְמִירוּ דְאִין
סוּף, סְלָקָא וְנַחְתָּא, וְאַתְגְּנִיז בֵּיהּ מַה דְאַתְגְּנִיז, וּפְשִׁיט לֵהּ (נ"א כה),
תֵּלַת אַרְגוּוֹנִין בֵּיהּ אַתְחַזְיִין, וְאִינוּן הוּוּ תִיקוּנָא לְאַתְפִּשְׁטָא, וְלְמַעַבְד
מְשַׁחְתָּא.

אַתְתַּקְנַת בְּגִיזוּ דְגִיזוּ, בְּגוּוֹן אַחְרָא. לְמַעַבְד שְׁפִירוּ וְתִיקוּנָא דְאָדָם.
לְאַתְקָנָא גּוּ מְשַׁחְתָּא, בְּשְׁפִירוּ, בְּתִיקוּנָא, לְאַתְחַפֵּיָא מַה דְטְמִיר
לְגוּ.

שְׂאֲרֵי בּוּצִיבָא לְאַתְפִּשְׁטָא, וְאַתְעֵבִיד (נ"א ועבד) חַד קְשָׂרָא לְעִילָא, הֵהוּא
קְשָׂרָא אֶסְתַּלַּק גּוּ הִיא אַתְּפִשְׁטוּתָא, מְגוּ דִּהִיא מְעוּלְפָת. פַּד
שְׂאֲרֵי וְאַתְפִּשְׁטת, קְשִׁיר קְשָׂרָא חָדָא, וְהִיא קְשָׂרָא אֶלְף אֲמִין בֵּיהּ.
מֵהִיא קְשָׂרָא אַתְּפִשְׁטת בּוּצִיבָא חַד זֶרְתָּא וּפְלָגָא, וּמְדִיד מְדִידוּ לְאוּרְכָא,
אֶלְף וְשִׁית מְאָה עֲלָמִין.

הֵהוּא אוּרְכָא, קְשָׂרָא מְכָאן, וְקְשָׂרָא מְכָאן. וְנָטִיל הֵהוּא אוּרְכָא, גּוּ הֵהוּא
טְמִירוּ דְאִין סוּף, עַד דְמָטוּ לְחַד מְגַדְלָא דְפִרְחָא בְּאוּרָא. בִּיּוֹן
דְמָטָא הָתָם, אַתְּפִשְׁטת בּוּצִיבָא, וְקִימָא לְאַנְחָא הֵהוּא מְשַׁחְתָּא, בְּקִשְׁרֵי
דָא, וְאַתְעֵבִידת בּוּצִיבָא דְלָא אַתִּידַע, עַד דְאַתְמַשַּׁח הָאִי מְשַׁחְתָּא, דִּהִיא
אַתְגְּנִיז בְּגוּ הֵהוּא גְנִיזוּ. לְבַתֵּר בְּטַש לִיהּ לְבַר, פַּד נְפָקָא, אֶשְׁתַּכַּח בֵּיהּ
אֶלְף אֶלְפִין, וְאַרְבַּע מְאוֹת רַבּוּא עֲלָמִין, וּכְמָה רִזִין אַחְרָנִין, פְּלֵהוּ קִימִין
בְּהִיא מְשַׁחְתָּא.

לְבַתֵּר אַתְּפִשְׁטת מֵהִיא אַתֵּר, וּמְדִיד בְּרִיבּוּעָא חֲמֵשׁ קְשָׁרִין. וְכָל קְשָׂרָא
וְקְשָׂרָא, אִית בֵּיהּ חֲמֵשׁ מְאָה אֶלְף עֲלָמִין. פֶּל קְשָׂרָא וְקְשָׂרָא
קִימָא, בְּרִזָּא דִּהֵהוּא גְנִיזוּ. קְשָׂרָא קְדַמְאָה שְׂאֲרֵי, וְאַתְפִּשְׁט בּוּצִיבָא עַד
קְשָׂרָא תְנִינָא, בְּגוּ רִיבּוּעָא אֶלְף אֲמִין. מֵהִיא קְשָׂרָא אַתְּפִשְׁטת בּוּצִיבָא
עַד קְשָׂרָא תְלִיתָאָה, אֶלְף אֲמִין אַחְרָנִין. מֵהִיא קְשָׂרָא עַד קְשָׂרָא רַבִּיעָאָה
לְעוּמְקָא, אֶלְף אֲמִין. מֵהִיא קְשָׂרָא לְעוּמְקָא דְלַתְתָּא, אֶלְף אֲמִין. אֶשְׁתַּכַּחוּ
אֵלִין קְשָׁרִין בְּאֵלִין מְשַׁחְתִּין תְּמַנְיָא אֶלְף עֲלָמִין.

וְהֵכָא בְּמְשַׁחְתָּא דָא, אַתְעֵבִיד דָּא פּוּרְסִיָּא לְמְשַׁחְתָּא עִילָאָה קְדַמִּיתָא
דְקֶאֱמֶרן. וְהֵכָא קִימָא וְאַתִּישְׁבָּא מְשַׁחְתָּא קְדַמְאָה, דְאַתְעֵבִיד

לאחר קריאת הזוהר (יאמר תפלה זו בכנינת הלב)

יהי רצון מלפניך ה' אלקי ואלקי אבתי שיתקיים בנו עתה מקרא שפתוב "ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ", להעלות לרומם ולתקן הריסות וחרבות השכינה הקדושה לקשוט ופאר פירא עלאה ולארמון שעל מכונו ישב להחזיר עטרה ליושנה וקיים בנו מהרה מקרא שפתוב "ויהי אור הלבנה פאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים פאור שבעת הימים". וזכות הרשב"י הקדוש ובנו רבי אלעזר, וזותם בן עזיהו, יעמוד לנו לתקן העולם מיום שנברא עד סופו פראונו וברצון יראיו. ובזכות היותנו עסוקים בהקמה הזאת, על ידה תתקרב הגאולה, וישועתה מהרה תצמיח, לעלוי שכינת עוגנו במהרה במינו. ויקיים בנו מקרא שפתוב "ויאמר אלקים יהי אור", ויארר עלינו אור ה', ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד, אמן נצח סלה ועד. (נפח התפלה מתוך לשונו הקדוש של רבי חיים ויטאל זיע"א)

מוזרה אני לפניך השם אלוקי ואלקי אבותי שזכיתני ללמוד ולהגות בספר הקדוש הזה ויהרהר עליו, וזכות התנאים הקדושים שלמדנו תורתם יעמוד לנו ולזרענו ונזכה להבטחת הנביא (ישעיה נט, כ-כא) ובא לציון גואל ולשבי פשע ביעקב נאם ה'. ואני זאת בריתי אותם אמר יהוה רוחי אשר עליה ודברי אשר שמתו פסיה לא ימושו מפיה ומפי זרעה ומפי זרע זרעה אמר ה' מעתה ועד עולם. ויתקיים בנו הנבואה (ישעיה נא, טז) ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ ולאמר לציון עמי אתה. ובפרפת משה רבינו מהימנא בתגלה במהרה ה' בך נחננו ואין עמו אל נכר, יראו עינינו וישמח לבנו ותגל נפשנו בישועתך באמת באמר לציון מלך אלוקיך, ברוך ה' לעולם אמן ואמן. (סיד ה')

אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן רחם עלינו טוב ומטיב הדרש לנו. שובה אלינו [עלינו] בהמון רחמיה בגלל אבות שעשו רצונה. בנה ביתך ככתחלה וכונן מקדשה על מכונו. והראנו בבנינו ושמחנו בתקונו. והשב שכינתך לתוכו, והשב פהנים לעבודתם ולויים לדוכנם לשירים ולזמרים. והשב ישראל לנויהם. ומלאה הארץ דעה את ה' ליראה ולאבהב את שמה הגדול הגבור והנורא אמן בן יהי רצון. (סי"ת)

הקדיש לעלוי הנשמה: הקדיש הוא שבח גדול לבורא עולם על פן יש בזה עלוי נשמה גדול לנפטר במקדש בזה שגורם לצבור לענות אמן, שהוא עלוי נשמה גדול עד מאד ונחת רוח לנשמה. מלבד מה שמציל את הנפטר מדינה של גיהנם. מעלה אותו בדרגות נוספות בגן עדן (עיינו פה החיים שכתב לומר בכל ליל שבת קדיש אחר מאה שנה שעולה מעלה מעלה, ועי"ע פלא יוציא).

מעלת לימוד הזוהר לעלוי הנשמה: פתבו המקבלים: לימוד הקבלה והזוהר (תורת הרשב"י) יש בו תועלת לנשמה יותר משאר למידים. כי לכן נקרא זוהר שהוא מזהיר הנשמה... וביום שבת קודש ששעה אחת לימוד הזוה"ק שונה אלה שנה, ובשמחה מליון שנה עליו להשתדל יותר בלימוד הזוה"ק כי הוא מבחינת היום, קדוש הוא לאלהינו... ומה גדלה מעלת לימוד הזוהר הקדוש בגבהי מרומים ובמקדש ביום הקדוש יום השבת שאין ערה להשגתו, ובנדאי למודו בעד עלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, אין קץ למעלתו ואין קץ לעלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, ומעטרים לנשמה בעטרה ולבוש מיוחד בזכות למודו. וכן לתמי ותמותו ע"ה (ועי' קב הישר) והנה יאמרו אתו, כפול ומכפל שבעתים, בבחינת מכבדו במותו וכו', (ועי' פלא יוציא ערה כבוד אב ואם).

קדיש על ישראל נסח ספרדי (ע"מ)

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. (אמ) בְּעֵלְמָא דִּי בְרָא כְרַעוּתָהּ וְיִמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ
וְיַצְמַח פְּרָקְנָהּ וְיִקְרַב מְשִׁיחָהּ. (אמ) בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית
יִשְׂרָאֵל בְּעֵגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא
וּלְעַלְמֵי עָלְמָיָא יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה
וְיִתְהַלַּל שְׁמֵהּ דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא. (אמ) לְעֵלְמָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא
תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחְמָתָא דְאִמְרִין בְּעֵלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבְּנָן
וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן דְעַסְקִין בְּאוּרִיתָא קְדֻשָּׁתָא. דִּי
בְּאַתְרָא הַדִּין וְדִי בְּכָל אַתְרָא וְאַתְרָא, יְהֵא לְנָא וְלַהוֹן וּלְכוּן הֵנָּה וְחֶסְדָּא וְרַחֲמֵי
מִן קֳדָם מְאָרֵי שְׁמַיָּא וְאַרְעָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא,
חַיִּים וְשֹׁבְעֵי וְיִשׁוּעָה וְנַחֲמָה וְשִׁיזְבָּא וְרַפּוּאָה וְגִאֲלָה וְסִלְיַחָה וְכַפְרָה, וְרוּחַ
וְהַצְלָה לְנוּ וּלְכָל עַמּוּ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עוֹשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא
בְּרַחֲמָיו יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוּ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ)

הַשְּׂכֵבָה לְאִישׁ: אֲשֶׁרֵי אִישׁ יֵרָא אֶת יְהוָה בְּמִצּוֹתָיו חֲפִיץ מְאֹד: הַמְרַחֵם עַל
כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וְיַחְמוֹל וְיִרְחַם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה שֶׁל (פב"פ). רוּחַ
יְהוָה תְּנִיחָנוּ בְּגַן עֵדֶן: דְאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הַדִּין כְּרַעוּת אֱלֹהָא מְאָרִיָּה שְׁמַיָּא
וְאַרְעָא. מְלַךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים בְּרַחֲמָיו יִרְחַם עָלֵינוּ. וְיַחְמוֹל וְיַחְמוֹל עָלֵינוּ. מְלַךְ
מַלְכֵי הַמַּלְכִּים בְּרַחֲמָיו יִסְתִּירֵהוּ בְּצַל כְּנָפָיו וּבִסְתֵר אֶהְלוּ לַחַזוּת בְּנוֹעַם
יְהוָה וּלְבַקֵּר בְּהִיבְלוּ. וְלִקְצֵן הַיָּמִין יַעֲמִידֵהוּ. וּמִנְחַל עֲדָנָיו יִשְׁקֵהוּ. וְיַצְרֹר
בְּצִרּוֹר הַחַיִּים נִשְׁמָתוֹ. וְיִשִּׁים כְּבוֹד מְנוּחָתוֹ. יְהוָה הוּא נִחְלָתוֹ. וְיִלְוֶה אֱלֹוֵי
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבוֹ יְהִי שְׁלוֹם. בְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוֹ עַל מִשְׁכְּבוֹתֵם.
הַלֵּךְ נִכְחוֹ. הוּא וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבִים עַמּוּ בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְּלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמֵר אָמֵן:

הַשְּׂכֵבָה לְאִשָּׁה: אֵשֶׁת חַיִל מִי וּמְצָא, וְרַחֵק מִפְּנִינִים מְכַרְהָ: שֶׁקֶר הַחֵן וְהַכֵּל
הַיָּפִי, אִשָּׁה יִרְאֵת יְהוָה הִיא תִתְהַלַּל: תִּנּוּ לָהּ מִפְּרֵי יָדֶיהָ, וְיִהְיֶה לָּהּ בְּשָׁעֵרִים
מְעֻשִׂיָּה: הַמְרַחֵם עַל כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וְיַחְמוֹל וְיִרְחַם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה
שֶׁל (פב"פ). רוּחַ יְהוָה תְּנִיחָנוּ בְּגַן עֵדֶן: דְאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הַדִּין כְּרַעוּת
אֱלֹהָא מְרִיָּה שְׁמַיָּא וְאַרְעָא. הַמְלַךְ בְּרַחֲמָיו יְחוּם וְיַחְמוֹל עָלֵיהָ. וְיִלְוֶה אֱלִיָּה
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבָהּ יְהִי שְׁלוֹם. בְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוֹ עַל מִשְׁכְּבוֹתֵם.
הַלֵּךְ נִכְחוֹ. הִיא וְכָל בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבוֹת עִמָּה בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְּלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמֵר אָמֵן:

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא כרעותה וימליך מלכותה. ויצמח פורקנה ויקרב משיחה. בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל. בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן: יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמאי: יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל. שמה דקודשא. בריך הוא לעלא (בעשי"ת ולעלא מכל) מן כל ברכתא ושירתא, תשבחתא ונחמתא, דאמירן בעלמא. ואמרו אמן:

על ישראל ועל רבנן ועל תלמידיהון ועל כל תלמידי תלמידיהון ועל כל מאן דעסקין באורייתא די באתרא הדין ודי בכל אתר ואתר יהא להון ולכון שלמא רבא הנא וחסדא ורחמי וחי אריכי ומזוני רויחי ופורקנא מן קדם אבוהון די בשמיא וארעא ואמרו אמן: יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים טובים עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן: עושה שלום במרומיו הוא ברחמי יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

תפלה על הנפטר לאחר הלמוד

לאיש: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגי בן פלוגי) וגמול נא עמו בחסדך הגדול לפתח לו שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתו באהבה ובחבה. ושלח לו מלאכיד הקדושים והטהורים להוליכו ולהושיבו תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכינתך, ולהשביעו מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותו מחובט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לו על כל פשעיו. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לו זכיותיו וצדקותיו אשר עשה. ותשפיע לו מנשמתו לרשון עצמותיו בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. וישכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל יראה פני גיהנם. ונשמתו תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותו בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

לאשה: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגית בת פלוגית) וגמול נא עמה בחסדך הגדול לפתח לה שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתה באהבה ובחבה. ושלח לה מלאכיד הקדושים והטהורים להוליכה ולהושיבה תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכינתך, ולהשביעיה מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותה מחובט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לה על כל פשעיה. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לה זכיותיה וצדקותיה אשר עשתה. ותשפיע לה מנשמתה לרשון עצמותיה בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. ותשכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל תראה פני גיהנם. ונשמתה תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותה בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

בואו וטלו חלק בהפצת הזוהר הקדוש

רוצים ארוקרי אידיד? ארצניק אמנה אבר מצובה? אחמנה?
אמח ביום הפוארת? וכדומה..

סט זוהר היומי 6 חלקים
בכריכה קשה

